

retteligt hører hjemme der. Der var under Hr. Zahles Ministerium hobet en Mængde Sager sammen i Indenrigsministeriet. Jeg føler mig overbevist om, at man med Tilfredshed baade blandt Landboere og blandt erhvervsdrivende i Almindelighed vil være tilfreds med, at det ikke længere er Indenrigsministeriet, der skal behandle alle disse Sager, der i saa høj Grad interesserer og er af saa stor Betydning, men at de kommer ind under de Ministerier, som retteligt bør have dem, og som ogsaa baade fagligt og samfundsmæssigt har Betingelserne for at kunne varetage dem.

Megen Interesse vil ogsaa de Oplysninger vække, som den højtærede Justitsminister fremkom med, om den Maade, hvorpaa man fra Ministeriet Zahles Side havde stillet sig med Hensyn til Beskyttelsen af Arbejdsfrihed. Vi har her i Tinget ved enkelte Lejligheder haft Anledning til at udtale os om, hvordan Ministeriet efter vor Mening havde stillet sig — eller *undladt at stille sig* i de Arbejdsstridighedsspørgsmaal, der forelaa. Vi faar nu at vide, at det ganske vist har henvendt sig til Politimestrene, men paa en saadan Maade, at disse var nødtte til at tie stille med, at de havde faaet Lov til at beskytte Arbejdsfriheden — ja, saa mærkeligt var det altsaa under det Ministerium, at Politimestrene skulde have at vide, at de *havde Lov til* at foretage denne Beskyttelse; ganske vist drejede det sig kun om en enkelt Arbejdsgræn, men de havde dog altsaa faaet Lov dertil — de maatte bare ikke sige det til nogen.

Det er ret forstaaeligt, at Spørgsmaalet om Arbejdsvanskeligheder og Arbejdsstridigheder er kommet ret stærkt frem i de Forhandlinger, der har været førte i de sidste Par Dage, og jeg glæder mig over, at saavel Ministrenes Udtalelser som den Maade, hvorpaa de i Handling har taget paa det Spørgsmaal, der foreligger, har vist, at Regeringen kan gøre noget for at tilvejebringe Arbejdsfrihed. Forskellen fra tidligere er saa umiskendelig, at man ude omkring i Befolkningen nok skal forstaa, at der ogsaa paa det Omraade er sket en betydelig Forandring; og Vælgerne vil sige til sig selv: det var dog godt, at vi omsider fik en Lejlighed til at sige vor Mening baade med Hensyn til Spørgsmaalet om Arbejdsfriheden og andre Spørgsmaal. Det viser sig til sidst, at det dog er Vælgerne, der har Afgørelsen i deres Haand.

Hr. Borgbjerg sagde i Gaar, at han forstod ikke, at der, som jeg havde hævdet, havde været et Krav om, at der skulde have været Valg for længe siden, idet

Valget i 1918 var et Valg for 4 Aar, og at det jo var Venstre, der havde faaet sat ind i Grundloven, at Valgperioden til Folketinget skulde være 4 Aar. Han vidste for øvrigt heller ikke, at der havde været krævet Valg paa det sønderjydske Spørgsmaal. Det ærede Medlem maa have glemt en Forhandling i Landstinget i Vinter, hvor det direkte og bestemt blev sagt af Venstres Ordfører, at det, vi krævede netop med Hensyn til det sønderjydske Spørgsmaal, var, at der skulde afholdes Valg. Af de Udtalelser, som Statsministeren fremkom med, og som tydeligt viser Forskellen mellem det nuværende Ministeriums — og jeg kan i øvrigt efter Valget sige ogsaa Fler-tallet af Vælgerne — Stilling og det tidligere Ministeriums og Regeringspartis Stilling, fremgaar det, at det var berettiget, at vi fra vor Side, for Resten i Forbindelse med de Konservative i Landstinget, krævede Valg, ogsaa af Hensyn til det sønderjydske Spørgsmaal.

Men rent bortset fra dette, at det ærede Medlem har glemt, eller slet ikke har lagt Mærke til, at der har været en saadan Forhandling i Landstinget, og rent bortset fra mange andre Udtalelser, der er fremkommet, forstaaer jeg ikke, at han specielt kan hævde, at det Valg, der fandt Sted i 1918, var et Valg paa 4 Aar, thi var der noget, der blev forsikret os, baade af Socialdemokraterne og af de Radikale forud for Valget i 1918, var det dette, at det netop ikke var et Valg paa 4 Aar, at netop fordi det var et Valg for Krigsperioden, skulde man alene tage Hensyn til de Interesser, der specielt hang sammen med Krigen og Krigsforholdene. Ved et Møde, hvor den daværende Forsvarsminister, Hr. Munch, var til Stede — jeg er nødt til at gengive efter Hukommelsen, for jeg har ikke det paagældende Blad, men Udtalelsen er refereret i det radikale Blad i Aalborg — blev det sagt til Vælgerne, at man skulde huske paa, at det dog maaske kunde blive et Valg paa 4 Aar. Hr. Munch sagde saa: Nej, det bliver netop ikke et Valg paa 4 Aar, det bliver et Valg for Krigsperioden, og vi haaber dog alle, at den ikke skal vare endnu 4 Aar. Det er ikke den eneste Udtalelse, der kunde nævnes, der er mange Udtalelser, der viser, at man netop ikke gik ud fra, at Valget var et Valg for 4 Aar, men at man forsikrede os, at Valget kun var for Krigsperioden. Og jeg mener at huske ret, naar jeg gaar ud fra, at det var noget af det, der blev fastslaaet ved de Forhandlinger, som førtes mellem de Radikale og Social-